

واحد‌های مذکور ملزم به رعایت الزامات بهداشت محیط شامل کنترل پسماند، ضایعات و فاضلاب بوده اما متأسفانه اکثریت این واحدهای صنفی نه تنها هیچگونه مدیریتی در این زمینه نداشته، بلکه با راهسازی فاضلاب خود و ضایعات گوشت و استخوان، علاوه بر آلودگی محیط و ایجاد مزاحمت برای شهروندان، سبب تجمع حشرات، حیوانات بالاحص سگ‌های بلاصاحب و ایجاد بیماری‌ها و تبعات ناشی از ازدیاد سگ‌ها و سایر حیوانات در شهر شده است.

سودابه شهبای بیان این که براساس آیین‌نامه مقررات بهداشتی فروشگاه‌های گوشت، مرغ، ماهی، میگو، آرایش خوراکی دامی و سایر مواد پروتئینی صاحبان این مشاغل بایستی علاوه بر بهداشت فردی، بهداشت مواد غذایی، بهداشت ابزار و تجهیزات، در خصوص بهداشت محیط نیز تمهیداتی را ببندیشند و کلیه موارد بهداشتی و زیست محیطی را رعایت نمایند، افزود: بطوریکه در ماده ۳، ۱۶، ۲۲ و ۴۱ این آیین‌نامه تأکید بر روش صحیح دفع فاضلاب و زباله‌های تولیدی آن‌ها داشته و بایستی سیستم جمع‌آوری و دفع فاضلاب، بهداشتی و مورد تأیید مقامات بهداشتی باشند و هدایت و تخلیه هرگونه فاضلاب و پساب تصفیه نشده این فروشگاه‌ها به معابر و جوی و انهار عمومی اکیدا ممنوع می‌باشد. از طرف دیگر موظفند زباله تولیدی را همواره به شکل کاملاً بهداشتی جمع‌آوری، نگهداری موقت، حمل و نقل و دفع نمایند به طوریکه اقدامات آنها مورد تأیید مقامات بهداشتی باشد.

مدیر hse شهرداری سیرجان اضافه کرد: این مسئله در خصوص واحدهای خدماتی نظیر کارواش، قالیسویی، خشکشویی، تعمیرگاه‌ها و ... نیز صادق است. بطوریکه تمام واحدهای مذکور موظف به ایجاد سیستم دفع فاضلاب و چاه در محوطه و محدوده خدماتی خود بوده و نبایستی فاضلاب خود را به جوی خیابان و ... تخلیه نمایند. چراکه تخلیه فاضلاب کارواش‌ها و خشکشویی‌ها و ... به دلیل اینکه حاوی انواع شوینده‌ها بوده، علاوه بر اینکه سبب خشک شدن درختان و آسیب به فضای سبز و معابر شده، با ایجاد گنداب سبب ایجاد مزاحمت و خطرات بهداشتی و زیست محیطی می‌شود و همه این موارد براساس ماده ۶۸۸ قانون مجازات اسلامی مصادیق اقدام علیه بهداشت عمومی تلقی شده و جرم محسوب می‌شود. از طرف دیگر براساس قوانین محیط زیستی و ضوابط و معیارهای محیط زیستی استقرار واحدهای صنعتی و خدماتی در خصوص رده بندی واحدهای صنعتی و خدماتی این مشاغل در رده یک و ۲ قرار داشته که ملزم به رعایت الزامات زیست محیطی جهت جلوگیری از ایجاد آلودگی‌های آب، هوا، خاک و ... و نیز تخریب محیط زیست می‌باشند.

او در خصوص اقدامات علیه بهداشت عمومی تأکید کرد: قوانین دیگری برای مقابله با این موضوع در کشور وجود دارد که می‌توان به آیین‌نامه جلوگیری از آلودگی آب، قانون حفاظت و بهسازی محیط زیست، آیین‌نامه بهداشت محیط، آیین‌نامه مقررات بهداشتی، قانون مواد خوردنی، آشامیدنی، آرایشی و بهداشتی، قانون مربوط به مقررات امور پزشکی، دارویی و درمانی اشاره کرد. تشخیص اینکه اقدامی، تهدید علیه بهداشت عمومی و آلودگی محیط زیست است بر عهده وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و همچنین سازمان حفاظت محیط زیست خواهد بود.

همچنین از طرف دیگر براساس ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، شهرداری‌ها به عنوان متولی مدیریت شهری وظیفه سامان‌دهی مشاغل آلاینده را برعهده دارند. بر این اساس کمیسیون بند ۲۰ ماده ۵۵ قانون شهرداری‌های شکل گرفته است. وجود کمیسیون بند ۲۰ ماده ۵۵ یعنی ایجاد امنیت روحی، روانی و سلامتی (جانی) برای شهروندان کمیسیون مذکور به این دلیل که با جان و روان مردم سروکار دارد، می‌تواند مهمترین کمیسیون شهرداری‌ها محسوب شود و کمیسیون بند ۲۰ ماده ۵۵ در شهرداری سیرجان توسط سازمان ساماندهی مشاغل از سال گذشته تشکیل شده و فعال می‌باشد.

به گفته این او هر زمان که برای بهداشت مردم از جانب شخص یا واحد صنفی مزاحمتی ایجاد شود، کمیسیون بند ۲۰ برای آن تشکیل می‌شود برای جلوگیری از انواع آلودگی‌ها و مزاحمت‌ها در بند ۲۰ ماده ۵۵ راهکارهایی پیش‌بینی شده است، چنانچه واحد صنفی الزامات بهداشتی و محیط زیستی را رعایت ننماید، ضمن اخطار و پیگیری در خصوص رفع موارد تخلف، در نهایت واحد صنفی متخلف، تعطیل خواهد شد و براساس قانون مذکور هرچایی که محل رفت و آمد غیر از یک خانواده و شخص باشد مانند سینما، مغازه، کارگاه و ... مکان عمومی بوده و صاحب مکان عمومی مکلف است که امکانات بهداشتی و امنیتی را برای افراد تأمین کند. شهرداری مکلف است با نظارت بر وضعیت کنترل آلاینده‌های واحدهای صنفی، از راه‌سازی آلاینده‌ها نظیر فاضلاب و پسماندها توسط واحدهای صنفی جلوگیری نماید. چنانچه واحدی آلاینده‌ها را می‌باشد، از آلوده شدن هوای شهر جلوگیری نماید و هرگاه تأسیسات مذکور فوق‌تر از تصویب این قانون به وجود آمده باشد، آنها را تعطیل کند و اگر لازم شود آنها را به خارج از شهر انتقال دهد. شهرداری در مورد تعطیل و تخریب و انتقال به خارج از شهر مراتب را ضمن دادن مهلت مناسبی به صاحبان آنها ابلاغ نماید و مالکین مکلفند معضل آلودگی را در زمان مهلت داده شده، رفع کنند.